

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Свищов, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. Иванов

при участието на секретаря П. Ив. Братанова
като разгледа докладваното от Светослав Ив. Иванов Административно
наказателно дело № 20234150200151 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба (ВЖ) *****, управител П. С. Л., срещу Наказателно постановление (НП) № РД-05-17/01.06.2023 г. на Директора на Регионалната здравна инспекция (РЗИ) – гр. Велико Търново, с което на дружеството жалбоподател за нарушение по чл. 56, ал. 1 ЗЗдр на основание чл. 218, ал. 2, пр. 3, във вр. с чл. 231, ал. 1 ЗЗдр му е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Дружеството жалбоподател твърди бланкетно в жалбата си, че в НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, а от материалноправна гл. т. – обжалваният акт бил незаконосъобразен: деянието не било извършено, респ. същото не следвало да бъде санкционирано. Моли Свищовския районен съд (СвРС) да постанови решение, с което да отмени обжалваното НП. В о. с. з. на 25.09.2023 г. процесуалният представител на ЕООД – адв. Н. Н. – моли съдът да уважи ВЖ. Макар и в същия ден, но след приключване съдебните прения в същ. с. з., адв. Н. е представила „писмени бележки“ по ел. поща на съда, в които развива доводи по същество на ВЖ; те обаче по същността си се явяват извънсъдебни писмени пледоарии, които са неуредени (недопустими) от НПК (арг. от чл. 333, чл. 297 и чл. 300 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН), при което съдът не би могъл да ги съобрази. (Така или иначе, в настоящия административно-наказателен процес съдът следи служебно за всички материално- и процесуалноправни пороци на обжалваното НП: чл. 315, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН.) Претендират се и разноски.

Наказващият орган (НО), Директорът на РЗИ – гр. Велико Търново, взема становище, че ВЖ е неоснователна и моли СвРС да я остави без уважение, респ. да потвърди обжалвания акт. Претендират се и разноски.

СвРС намира, че така подадена жалба подадена от легитимирана за това страна, и то в срок, а освен това е *редовна* и *допустима*. Разглежда се по същество, жалбата е *неоснователна*.

ПО ФАКТИТЕ:

На 18.01.2023 г. служители на РЗИ, гр. Велико Търново: М. С. К. и К. Николова Ч., извършили проверка в закусвалня ***** в гр. Свищов, *****, стопанисвана от *****, като констатирани, че двама от клиентите на заведението извършвали тютюнопушене, за което бил съставен Протокол за извършена инспекция на обект с обществено предназначение от 18.01.2023 г. За тази цел било съставен Предписание за провеждане на задължителни хигиенни и противоепидемични мерки от 30.01.2023 г. от инж. К. за това, че Лишкови ДЗ“ ЕООД следва да не допуска да се извършва тютюнопушене в закрити обществени места, което било връчено на ЕООД на същ. дата.

На 15.02.2023 г. служители на РЗИ – гр. Велико Търново извършили повторна проверка на същ. търг. обект. В хода на проверката било установено закусвалнята ***** в гр. Свищов, стопанисвана от *****, се състои от две части: „закрита“ с 45 места и „открита“ с 30 места, съгласно категоризацията на заведението. В последната („открита“) част на обекта се намирили три обособени помещения (на изток от „закритата“ площ). Покривът на „открита“ площ бил направен от дървена конструкция, а стените му представлявали стъклени витрини от пода до покрива, които по време на проверката – през зимния сезон – били затворени. Във всяко едно от трите помещения, които се намирили в „открита“ част на заведението, били оградени също от стъклени витрини, които били затворени. В първото помещение, което било ситуирано непосредствено до закритата площ, се намирал И. К. Ц., който пушел цигара с марка „Rothmans of London 1890: Silver Premium Cut“, изтръсквайки пепелта от нея в поставен на масата стъклен пепелник; масата се намирала в ляво от входа към закритата площ. Други лице, което пушело цигари в заведението, било М. Д. А., използвайки стъклен пепелник, поставен върху масата; цигарите му била марка: „Rothmans of London 1890: Purple S. Series“.

Въз основа на всички тези обстоятелства бил съставен АУАН от 10.04.2023 г. от гл. инсп. в о-л „ПБПЗ“, д-я „ОЗ, РЗИ, гр. Велико Търново, в присъствието на свидетелите: К. Н. Ч., д-р С. П. М.-С., като, макар и да било поканено за съставянето на акта в негово присъствие, ***** не изпратило представител. В АУАН било установено, че: На 15.02.2023 г. около 14:10 ч. в закусвалня ***** в гр. Свищов се стопанисвала от ***** В регистрираната като „открита“ част на заведението, предназначена се от 30 места, се състояла от три вътрешно-обособени преходни пространства с общ покрив от дървена конструкция и стени – подвижни стъклени врати от пода до покрива, които в момента на проверката били изцяло затворени към външната околна среда; отворени били само вътрешно-разделителни прегради (преходните врати). В момента на проверката две лица в затворените помещения, представлявали закрито обществено място, са употребявали тютюневи изделия: Първото лице било И. К. Ц., който пушел цигара с марка „Rothmans of London 1890: Silver Premium Cut“, изтръсквайки пепелта от нея в поставен на масата стъклен пепелник; масата, на която то седяло, се намирала в ляво от входа към закритата площ. Другото лице, което пушело цигари в заведението, било М. Д. А., използвайки стъклен пепелник, поставен върху масата; цигарите му била марка: „Rothmans of London 1890: Purple S. Series“. По това време до А. се намирала дете в количка. (Двете лица са санкционирани за нарушения по чл. 56, ал. 1 ЗЗдр, за които с им били наложени административни наказания „глоби“ от по 300 лв. от Директора на РЗИ – гр. Велико Търново на основание чл. 218, ал. 1, във вр. с чл. 231, ал. 2 ЗЗдр за всяко с влезли в сила НП № РД-05-13/10.05.2023 г. – за Ц., и НП № РД-05-14/10.05.2023 г. – за А.).

С оглед на така установените факти в АУАН, възприети от изцяло от НО, било издадено НП № РД-05-17/01.06.2023 г. на Директора на РЗИ – гр. Велико Търново, с което за нарушение по чл. 56, ал. 1 ЗЗдр на основание чл. 218, ал. 2, пр. 3, във вр. с чл. 231, ал. 1 ЗЗдр му е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Така възприетата фактическа обстановка се установява от съвкупния анализ на всички доказателства и доказателствени средства по делото, а именно, както писмени: сигнал от 11.01.2023г., Протокол от извършена инспекция на обект с обществено предназначение/стока дейност със значение за здравето от 18.01.2023г. и фискален бон, Предписание за провеждане на задължителни хигиенни и противоепидемични мерки изх. № ЗИ-03- 2/30.01.2023г. на РЗИ – В. Търново до *****, Протокол от извършена инспекция на обект с обществено предназначение/стока дейност със значение за здравето от 15.02.2023г. – 2 бр., и фискален бон, писмо изх. № 96-00-6-4/13.03.2023гг. на РЗИ – В. Търново до *****, известие за доставяне, Акт за установяване на административно нарушение от юридическо лице/едноличен търговец изх. № АН-03-3/10.04.2023г., писмо на РЗИ – В. Търново изх. №

96-00-6-7/10.04.2023г. до Кмета на Община Свищов, писмо изх. № 32-00-151/24.04.2023г. на Община Свищов до Директора на РЗИ – В. Търново, НП № РД-05-17/01.06.2023г. на РЗИ – В. Търново, до ***** гр. Свищов и известие за доставяне, Трудов договор № РД-15-696/01.09.2016 г., длъжностна характеристика; така и гласни – разпита на св. М. С. К., К. Н. Ч., С. П. М.-С., М. Д. А..

Доказателствената съвкупност е еднопосочна и непротиворечива, поради което по арг. от чл. 305, ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН, не е необходимо съдът да излага подробен анализ на отделните доказателства и доказателствени средства, освен в една част: съдът не дава вяра на обясненията на св. М. Д. А., че в помещението, в което е било установено, че употребява тютюневи изделия, е имало аспирация, че е имало прозорец, който е бил отворен, че е съществувал прозорец-вентилатор. Съображенията на СвРС за това, че от целия доказателствен материал, с изключени на тези свидетелски показания, води до обратния извод: външните стъклени витрини, които служат за стени на процесното „открито“ помещение, са били затворени. Впрочем това е самопонятно, като се има предвид, че проверката е била извършена през м. февруари т. г., когато ниските температури не позволяват отварянето стъклените прегради за естествен въздушен приток в помещението.

ПО ПРАВОТО:

При разглеждане на дело по оспорено НП районният съд е инстанция по същество (чл. 63 ЗАНН). Затова той следи служебно за законосъобразността на обжалвания акт: дали правилно са приложени процесуалният и материалният закон от НО, и то не в рамките на подадената жалба, а по повод на същата (чл. 315, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН). В изпълнение на тези си правомощия съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК, във вр. с ч. 84 ЗАНН) установи, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и чл. 57 ЗАНН). Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на дружеството жалбоподател по реда на чл. 43, ал. 2 ЗАНН; НП също му е връчено надлежно: чл. 58, ал. 1 ЗАНН. И в АУАН, и в НП се съдържат описания на всички обстоятелства относно съставомерните признаци на вменените на жалбоподателя нарушения. Прочее СвРС намира, че не са допуснати нарушения на процесуалния закон при издаването на АУАН и НП. НП е законосъобразно и от материално-правна гл. т.

Съгласно чл. 56, ал. 1 ЗЗдр: „Забранява се тютюнопушенето в закритите обществени места.“ Съгласно чл. 218, ал. 2 от същ. з.: „Който допусне в управляван от него обект извършването на нарушение на чл. 54 [...], се наказва [...] с имуществена санкция от 3 000 до 5 000 лв., когато нарушението е извършено от юридическо лице.“ По силата на § 1а от ДР на същ. з. (посл. изм. в ДВ № 80/2023 г.): „Обществени места“ по смисъла на чл. 54а [...] са всички места, които са обществено достъпни и/или предназначени за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп [...]“.

Въззивният съд намира, че несъмнено по делото е установено, че на 15.02.2023 г. около 14:10 ч. в закусвалня ***** гр. Свищов, дружеството, което стопанисва този обект – *****, – е допуснало две лица: И. К. Ц. и М. Д. А., да тютюнопушат в заведеното, което се явява „обществено място“ по смисъла на § 1а ЗЗдр, тъй като то е закусвалня и като такава е обществено достъпно и предназначено за обществено ползване. Мястото е било „закрито“ по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗЗдр, защото, макар и в категоризацията на заведението да е посочено, че то се състои от „закрита“ и „открита“ площи, и въпреки че Ц. и А. са тютюнопушили в „откритата“ площ по смисъла на категоризацията, тази площ в случая се явява *закрита*. Това е така, понеже в момента на проверката, през зимния сезон, стъклените стени на „откритото“ помещение (съгласно категоризацията на заведението) не са били отворени, а затворени (както соча всички разпитани свидетели). При това в помещението е било възпрепятствано проникването на естествен въздушен поток. Следователно то, помещението, в което Ц. и А. са тютюнопушили, е било „затворено“ – чл. 56, ал. 1 ЗЗдр.; макар и да е имало „опция“ то да бъде „отворено“, това не е било направено, вероятно, предвид на ноторните ниските температури през м. февруари т. г. (В този смисъл е и Р. № 125/01.08.2023 г. по к. а. н. д. № 10128/2023 г. на ВТАдмС.)

Деянието на ***** е извършено чрез *бездействие* – не е попечено настъпването на един противоположен резултат – да се тютюнопуши в закрито обществено място (чл. 56, ал. 1,

във вр. с чл. 218, ал. 2 ЗЗдр). Ето защо досежно обективна страна на деянието за целите на процеса (в т. ч. и пред НО) и организацията на защитата на дружеството жалбоподател е достатъчно да се установи в АУАН и в НП: а) задължението на отговорното лице (да не допуска в управлението от него обект, представляващ в закрито обществено място, лице да тютюнопуши); и б) настъпилият противоположен резултат (извършването на такова тютюнопушене на такова място); за да се индивидуализира бездействието. (За да се приеме, че бездействието е настъпило, т. е. доказано, пък е потребно да се установяват като несъмнени тези две обстоятелства, което в случая е направено надлежно.) Не е нужно обаче в АУАН и в НП да се установи „в какво *точно*“ се изразило бездействието, тъй като то въпреки е и отрицателен факт (непредприемане на действие, които да осуети настъпването на противоположния резултат). Ето защо съдът намира, че не се създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя, като и в АУАН, и в НП съдържат подробно описание на обстоятелствата на нарушението от значение съставомерните му белези.

Налице са всички предпоставки за ангажиране на безвиновната отговорност на ***** жалбоподател. Имуществената санкция, която в случая се предвижда за това нарушение, извършено от ***** , възлиза от 3 000 до 5 000 лв. СвРС намира, че неправилно НО е определил имуществената санкция в минимален размер, защото ***** – един път – е било предупредено за същото нарушение, без да е било санкционирано, и – втори път – при повторна проверка е установено отново допускането на същото нарушение от дружеството. Така или иначе, въззивният съд, по арг. от противното чл. 63, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 7, т. 2 ЗАНН, не би могъл да влоши положението на жалбоподателя, но единствено би могъл да потвърди НП в тази му част.

СвРС намира, че не са налице факти за квалифицирането на административното нарушение като маловажен на случая (чл. 28 ЗАНН). По делото не се установяват особени обстоятелства, които да отличават конкретното деяние от общите случаи на нарушение по чл. 56, ал. 1, във вр. с чл. 218, ал. 2 ЗЗдр, нито такива, които да не са били съобразени от законодателя при определянето на съответното административно нарушение (чл. 56 НК). Макар и обществената опасност на деянията да не е висока, обществената опасност на нарушителя, който е бил предупреждаван за допускането на същото нарушение, се явява пречка за приложението на института по чл. 28 ЗАНН. Съдът счита, че целите на административните наказания по смисъла на чл. 12 ЗАНН не биха могли да се постигнат в необходимата степен само с предупреждение, каквато е визираната възможност по чл. 28 ЗАНН, тъй като НО е направил такова, но жалбоподателят отново е извършил същото нарушение по чл. 56, ал. 1, във вр. с чл. 218, ал. 2 ЗЗдр, и то само в рамките на около месец.

С оглед на съвпадащите крайни извод на СвРС и НО издаденото НП се явява *законосъобразно и обосновано*, което следва да бъде *потвърдено*, а подадената жалба – *оставена без уважение*.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото право на разноски има РЗИ, гр. Велико Търново, срещу ЕООД в размер на 600 лв. за адвокатско възнаграждение (чл. 63д ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 3 АПК).

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 ЗАНН, Свищовският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА обжалваното НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № РД-05-17/17.06.2023 г. на ДИРЕКТОРА НА РЕГИОНАЛНАТА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ, гр. Велико Търново, с което на ***** , за нарушение по чл. 56, ал. 1 ЗЗдр е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (ТРИ ХИЛЯДИ) ЛЕВА на основание чл. 218, ал. 2, пр. 3, във вр. с чл. 231, ал. 1 ЗЗдр, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ПРАВИЛНО.

ОСЪЖДА *****, ДА ЗАПЛАТИ на РЕГИОНАЛНАТА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ – гр. Велико Търново, ЕИК: *****, гр. Велико Търново, ул. „Никола Габровски“ № 23, разноси по делото пред настоящата инстанция в размер на 600 (ШЕСТСТОТИН) ЛЕВА за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено, за което да им се връчи препис от него.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____